GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

Torna "El imperio de la ley"

Opinió | 20/09/2015 | 19:48

He viscut també l'assalt al Tribunal Constitucional per part del PP, substituint els millors juristes per una colla de 'hooligans' integristes dictant sentències sota les directrius de la Moncloa.

Davant de la tossuda voluntat d'una gran majoria de catalans que volem exercir el nostre dret a l'autodeterminació, se'ns presenta des de les institucions espanyoles una resposta en forma d'apel·lació al compliment de la legalitat. Segons aquesta concepció, resulta que la Constitució espanyola impedeix la celebració d'un referèndum en el qual Catalunya pugui votar si vol o no vol continuar romanent a Espanya.

En aquests moments de la pel·lícula és absurd posar-se a discutir aquesta asseveració. Les cada vegada més restrictives interpretacions de la Carta Magna no deixen gaires esperances a pensar que un dia, un govern espanyol, autoritzaria un referèndum tal i com ho va fer el Premier britànic amb Escòcia.

He viscut de primera fila, des del meu escó del Congrés, com populars i socialistes rebutjaven sense miraments i sense explicacions raonables la proposició acordada al Parlament de Catalunya per possibilitar la celebració d'un referèndum pactat.

He viscut també l'assalt al Tribunal Constitucional per part del PP, substituint els millors juristes per una colla de 'hooligans' integristes dictant sentències sota les directrius de la Moncloa, amb la complicitat silent del socialisme espanyol, sovint acomplexat pels mitjans de comunicació del búnquer.

He assistit a la persecució judicial contra la Generalitat, contra el seu President i Consellers, pel sol fet d'haver-se celebrat la consulta ciutadana del 9 de novembre.

Sempre, tot, sota la mateixa cantarella: s'ha de complir la Llei! La Llei com a instrument positiu és quelcom indispensable per a la convivència i per a la justícia social. Però la Llei no és un fi en si mateix, és una eina, molt important, de gran valor, però al cap i a la fi una eina. I cap eina pot ser més important que els principis. Primer la democràcia, després la Llei. Com a gran instrument al servei de la democràcia i no pas com una arma llancívola contra aquella.

Els ho vaig explicar ben clar, dimecres passat, als diputats de la majoria popular, el dia que varen aprovar la Llei que transforma el Tribunal Constitucional en un Tribunal de Orden Público: fa 50 anys, els deia, el Congrés dels Diputats havia estat prostituït en ser la seu de les Cortes Españolas, pseudo parlament encarregat de validar les Lleis de la Dictadura que el govern del general Franco dictava. Quin valor tenien aquelles lleis? Eren simples eines per a maquillar un poder despòtic i opressor. A les actes d'aquelles Cortes, s'hi troben mil i una referències a allò que anomenaven pomposament “IMPERIO DE LA LEY”.

Complir la Llei? I tant! Sempre que sigui justa, que sigui democràtica, que respongui a un procés de formulació basat en el respecte als principis, en la màxima participació dels ciutadans i dels seus representants.

Ara la bogeria és tal que es fan, en tres setmanes i per procediment exprés, lleis amb l'únic objectiu de perseguir aquells catalans que gosen defensar el dret a ser un poble lliure. La Llei no pas com a eina al servei dels valors democràtics, sinó com a instrument adreçat contra els qui volen posar en pràctica l'exercici dels valors democràtics.

A Madrid han tornat temps obscurs, ressona altra vegada l'amenaça del “IMPERIO DE LA LEY!”

A twitter: @peremaciasiarau

Autor: Pere Macias i Arau

https://gironanoticies.com/noticia/33545-torna-el-imperio-de-la-ley.htm